

2. Velikonočna nedelja – leto B

Jezus se prikaže učencem

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Jezus in Tomaž

Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«

Namen knjige

Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu. Jn 20,19-31

Da bi imeli življenje

V čem je to življenje v luči današnjega odlomka? Naj tokrat nanizam le nekaj misli:

1. Življenje je v tem, kar Jezus pokaže ob vsakem prikazanju in kar pove učencem ob podaritvi Svetega Duha.

Neverjetno mi je, da lahko pozdravi Petra, ki ga je zatajil, apostole, ki dvomijo in so se razbežali, s pozdravom: Mir vam bodi. Da, to je življenje iz Boga. Neskončno odpuščanje. Božja ljubezen je brezmejna. Vsak od nas se nekaj muči, da odpušča, Jezus odpuščanje deli z veliko žlico. To je dar Svetega Duha, to je povabilo nam, da bi vanj resnično verjeli, zaupali v njegovo delovanje in odpuščanje dejansko živeli. Kakor je neverjeten Jezusov stavek: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Tako neverjetno je njegovo srečanje s svojimi žal 'zanikrnimi' učenci, ki so se ob trpljenju razbežali. A odziv apostolov, njegove ljubezni ne

spremeni. Prvo povabilo današnje nedelje je torej: Oduščanje, to je božje življenje, za katerega je prosil Jezus.

2. Zakaj apostola Tomaža ni bilo med učenci, ko se je Jezus prikazal? Menim da zato, ker je dvomil. Zakaj je dvomi? Zato, ker se je oddaljil od učencev, od skupnosti, ker je blodil po svoje. Življenja ni mogoče živeti izven skupnosti, izven občestva. Tako ali drugače moramo biti vpeti v zdravo skupnost, da premagujemo dvome in rastemo v veri. Povabilo današnje nedelje je torej: Bodimo povezani v žive in zdrave skupnosti, ustvarjajmo jih in iz njih živimo!

3. Zakaj je moral apostol Tomaž položiti roko v Jezusove rane? Da bi veroval. Videl je čudeže, pa ni veroval. Videl je vstalega Gospoda, pa ni veroval! Šele, ko je začutil njegove rane, je doumel, da gre zares.

Vsi bi radi živeli brez bolečin, brez ran in skoraj popolni. Prav to je ena večjih hudičevih prevar. Ravno bolečine in rane nas vabijo k resničnemu srečanju z bližnjim. Po ranah bližnjega najgloblje spoznavamo vstalega Gospoda. Torej še eno povabilo današnje nedelje: Ne bežimo pred ranami, ne pred svojimi, ne pred ranami bližnjega. V sočutju, v srečanju z našim uboštvom in z ubogimi se razodeva Bog!

4. Jezus se je po vstajenju večkrat prikazal in razodel po lomljenju kruha. Evharistija je vir božjega spoznanja. Poživimo našo vero v božjo navzočnost v evharističnem kruhu in dajmo evharistiji resnično pravo mesto v našem življenju. Tam bomo srečali Vstalega!

Jezus torej prihaja:

- da bi živeli iz oduščanja in oduščali,
- da bi živeli povezani v živih občestvih in jih ustvarjali,
- da bi se po ranah prepoznavali in po njegovi milosti iz njih rasli k vstajenju,
- da bi v evharističnem kruhu hranili svojo šibko vero in iz nje živeli.

Vse torej, kar stori Gospod, je namenjeno nam, da bi verovali in imeli življenje v njegovem imenu. Naj velikonočno veselje ne mine, naj ga živimo v polnosti iz moči njegovih neprestanih obiskanj.

